

Od Vlade iz Kanade

SVI SU ZA MIR, JA SAM ZA RAT - RAT UMA DUHA I SLUHA!

Home

Originalci

Galerija

Razno

InfoMAX

Links

De-eN-A Morala...

Helena je sasvim prirodno hodala podignute glave i ništa je istinski nije moglo iznenaditi: "budi ljubazan i nasmijan čak i kada ti se stomak okreće od muke jer ako misliš da je to najgore što si upravo doživio, sačekaj koji minut doživjećeš neizrecivo gore", znala mi je često reći i onda dodati: "ako hoćeš imalo radosti i uspjeha u životu, gledaj sebe i uči i radi svakoga dana bolje jer veći dio ljudi oko tebe uglavnom samo čeka zgodu da iz tebe iscijede šta mogu i onda nevinno nastave dalje za novom žrtvom"

Među nama nije postojala ni eventualna tabu tema, o svemu smo razgovarali sasvim direktno i bez diplomatskih plesova, sakrivalica ili nepotrebne mudrolije. Smrt nismo raspravljali često jer nam je tema bila izvan naših interesa ALI Helena je i meni i nekim svojim bliskim kolegicama znala naglasiti da je ne zanima nikakav popovski ples kad ode niti je zanima kakva mramorna grobnica jer "prah prahu" se ne smije glumiti, to je posljednja šansa u fizičkom svijetu da ispoštujemo Stvoritelja...

Razumio sam je ali sam VJEROVAO da ću kao stariji biti Bogom privilegirani da "odem" prvi i onda niko saznati neće koliko sam dušom i tijelom KONTRA kremiranja.

Bila je tu u Kalgariju, "našoj Kanadi", jedna gospođa iz naših krajeva koja je godinama zavrivala u naš život iz različitih kuteva i "grebala" se usputno za puno sitnih usluga i informacija, a glavna djelatnost joj je bila zaštita Boga, Nacije i Vjere. Svakako naše, kako bi mogla njihove!?!

Došla je u Kanadu koncem šezdesetih iz nekog centralnobosanskog sela. Muž vrlo neotesana pijančina, ali "veliki radnik" i sa novim poslom ODMAH i borac za "Rvacka prava". Sva sreća pa u Kanadi ne fali kruva čak i kad para nema! Dvoje djece, svako sa svojim zdravstvenim "biljezima" od rođenja. Uzelo je gotovo 15-tak godina dok se naša centralnobosanska gospođa nije podigla iz te noćne more što je ona iskoristila da nam ispriča svoju herojsku priču kako je "ona njega naprašila kad je vidjela da je previše previše"... i onda ono poradi djece, pa poradi komšija i sebe mlade, a tako lijepe i pametne..., ma, legendarna priča koju je Helena odmah "pročitala", a ja nisam dublje zagledao jer imam višak takvih "priča" u svojoj vlastitoj obitelji...

Istina je da je ta gospođa NAPUŠTENA preko noći kada je njen vazda pijani borac za Rvacka prava našao kako mu policija dolazi u posjetu poradi nekih učestalih krađa na gradilištu mu i onda je on zaokolnim putevima preko planina pobjegao do Vankuvera, a onda u Australiju. Isključivo da se bori za Rvacka prava. Dobro, tu i tamo da "okvasi grlo" junačko, tj. pravaško...

Gospođa iz ove priče je uz pomoć žena iz jedne protestantske crkve (pogađate: to su one "kvazicrkve" kojih se poštini katolici kao ova naša gospođa uglavnom neskriveno gade) naučila nešto jezika, iznajmila podnošljiv stan, počela raditi i za samo koju godinu uspjela skupiti polog za kupnju kuće u kojoj otvara vrlo uspješni frizerski salon. Sa novcima postaje i puno pametnija i glasnija. Hrvatskim ženama oko sebe govori kako ona nikada neće odobriti nikakvu politiku i alkohol u njenoj kući ako se IKADA zadesi neki novi tip u njenom životu. Kako jedan dobar dio tih žena nije niti zaposlen niti zna posebno dobro engleski jezik ona im je svima postala Bog na zemlji, a da gotovo niko primjetio nije kako je ona sve to okupljanje iskoristila za svoj posao i širenje svojih interesa u pravcima stjecanja novoga novca...

Bila je "svjetska" figura u hrvatskom puku Kalgarija dok kasne 1995. nije iznenada otputovala u Domovinu i otuda se vratila nakon mjesec dana sa glanc novim deranom Perom Proleterom (pravo ime i prezime IZGLEDA sasvim neupotrebljivo za ovu priču ovdje!) iz nekog malog, možda i najmanjeg sela u Hrvatskom Zagorju. Bila je presretna i na glas se hvalila da je to sa novim mužem nije koštalo niti "pe'eset tisuća dolarjev", a tek sad će početi skupa novi "pisnis" jer su djeca otišla po svome i vrijeme je da i ona malo uživa...

Gospon Pero Proleter istinski nije bio političar, ali ni – po litRičar: on je vozio na cijele demijonke, pa ravno u kanadsku policiju. Čovak je bio i ostao alkoholno zainteresiran još prije rođenja, a kako ona to nije vidjela, nije na meni da osvjetljam tu "misteriju"...

Naša gospođa je previdjela OBAVEZE koje kanadski zakoni o braku nameću: g. Pero Proleter je taj dio MISTERIOZNO doktorirao PRIJE nego se tinta na bračnom certifikatu osušila – ona ga je sad imala na vratu i on joj nije sisao samo novac (kojega je ona dovoljno obezbjedila) već i njeno vrijeme, zdravlje ali i javni ugled!

Jednom nas je (Helenu i mene) izvela vani da nas pita kako se budala najlakše ubija i da li je pametnije pred policijom i sudom biti blesav ili samo umoran od njegovog maltretiranja; šta ima veće šanse za manju kaznu...

Ja sam se u toj situaciji cijepao od muke i zabrinutosti, a Helena je bila opuštena, racionalna i - barem u mojim očima - LEDENA! Kasnije mi je objasnila da je više brinula za svoje živce no za ovu bulazan-priču njenu jer je ZNALA da ova gospon-prevrtača ni slučajno neće ubijati NIKOGA već nas dvoje "opipava" na naše mekane i nebranjene zone jer ima novi plan i novi "pisnis" na umu...

Složio sam se sa Helenom, ali nisam povjerovao. Kao i uvijek prije nekih "sitnih" 100% sam bio u - krivu... Nikada se nisam usudio PREPOSTAVITI u šta bi se pretvorio moj život da Helena nije tako briljantno čitala te "seoske olimpijske manipulatore"...

Spisak ovih "momenata" sa centralnobosanskom gospođom je monumentalni i epski zahvaljujući najprije meni jer sam je volio čuti i vidjeti poradi nevidene sličnosti sa mojom majkom. Helena je bila jasna na prvom koraku: "...ova Te "šeta" jer vidi da si emotivno slab na nju, makni se dalje kad god možeš"...

Jun 03. 2016. Helena podlegla raku jetre. Odjednom MORAM učiniti nezamislivo. Centralnobosanska gospođa koristi priliku da mi, tobož u brzini momenta, nervozi i žurbi "saspe" u lice i pred ljudima apsolutno nevjerojatne diskvalifikacije i personalne uvrede...

Kad kolumni nejma više

Stanje & PROgledanje?

...obično se kaže VJEROVAĆU KAD VIDIM, a Dr. Wayne Dyer tvrdi VJERUJ I VIDJET ČEŠ! Koliko je vremena prošlo od kada sam prvi put to čuo, nepristojno je javno zapisati ALI – upalilo je neko misleće zrno u meni i "stvar" je počela da se odmotava...

Najprije sam promislio onu prvu da kad vidim e, TEK onda ću (mogu, ima smisla, itd.) vjerovati. Veći dio života sam smatrao da ništa normalnije i logičnije nije od toga! Istinski nisam pomišljao o nekakvom preispitivanju (svima i svakome) tako logičnog i očiglednog. Najjednostavnije: ova "priča" nije postojala, šta ima da se "tupi" o tako brutalno jasnom!?!

Kada se, gotovo decenijama kasnije, pojavila i ova druga, usudujem se reći suprotna "igra riječi" nisam je zamjetio jer mi je zvučala baš jeftino i za bar neki još jeftiniji komentar...

A život je nastavio da se dešava i u moju kuću, u moju dušu i srce stigao je najprije prvi rak, drugi rak, treći rak i četvrti rak i.....

Sedam godina su liječnici govorili jedno, a Ona slušala i onda doma činila po svome. Njena VJERA je učinila SEDAM GODINA ŽIVOTA za koje su liječnici od početka glasno tvrdili NEMOGUĆE...

Imajte na umu da Vjera i religija NISU dvije riječi za jednu (te istu!) stvar, a ja Vas pozdravljam u personalnoj VJERI da UVIJEK možete više i bolje ako samo hoćete; ako hoćete VJEROVATI onda ćete ubrzo i VIDJETI, možda čak i trajno PROgledati...

Najkraće & najbrže:

- Ova stranica je i dalje kompletno EKSPERIMENTALNA.
- RAD NA OVOJ STRANICI i kreativni i tehnički NIKADA NIJE ZAVRŠEN.
- Sa najvećim ponosom ističemo da Duh ove stranice nikada nije i neće pripadati jednoj političkoj partiji, jednoj religiji ili jednoj BILO KOJOG ogradi.
- POKLON: Radimir Konstantinović FILOSOFIJA PALANKE, kompletna knjiga [pdf 32Mb](#) ili [HQ 152.5Mb](#)
- Nikada nisam vjerovao da ću morati dokazivati da sam živ. Desilo se...
- ...na kraju balade je uvijek neka - šansona. Garant "narodnjačka"...

[Prethodna naslovnica \(Jun 2017\)](#)

Da, veliki teški mrak mi je pao, ne samo na oči. HVALA kandaskoj policiji koja štiti DIGNITET situacije i nikako ne raspravlja ni politiku ni religiju! Helena je, tako, otišla istinski dostojanstveno. U tome momentu ja nisam znao da me toga ljeta čeka susret (nakon 27 godina!) sa mojom jedinom rođenom sestrom, "susret" lišen bilo kakvoga – dostojanstva...

Kao i vazda prije,

uz najiskrenije pozdrave

[Zbirka staroga i objavljenoga](#)

[Ovakvi smo bili na samom početku](#)

[Zakonski uvjeti korištenja ove stranice](#)

[Ovako smo izgledali do aprila 2013](#)

[E-MAIL me!](#)

Copyright© 1995-2016 Vladimir Kreća and Independent Authors